

[Marinus Sørensen.]

den tør de ikke bebyrde Kommunerne, som i Forvejen er haardt spændt for. Hvis det altid var saaledes, at den Mand, der var i Vanskeligheder, og som fik sit Andragende om Laan afslaaet, var en daarlig Landbruger, saa var der en vis Berettigelse i den Fremgangsmaade, men det er nemlig ikke Tilfældet; det kan i mange Tilfælde være en dygtig, flittig og stræbsom Mand, som er kommet ind i Gældsforpligtelser, som han ikke har været i Stand til at klare — og saa skal han oven i Købet ikke kunne faa den Hjælp, som et saadant Laan betyder. Jeg vil derfor sige, at jeg under normale Forhold ogsaa kunde være med til, at der ikke blev givet Tilskud, men under de nuværende Forhold, under de ekstraordinære Tider, vi gennemlever, mener jeg, at Tilskuddene har deres Berettigelse. Jeg tror, Samfundet vil være vel tjent med, at saa store Beløb som muligt gaar ud til Landbrugets Folk, fordi de i Virkeligheden er til Gavn paa to Maader, dels ved at Landbrugets Folk bliver sat i Stand til at bære de Byrder, de har paataget sig, og dels ved, at Arbejdsløsheden afhjælpes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5437; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5504.)

Sagen sattes til Forhandling.

Laursen: Dette Lovforslag om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere er jo en Fortsættelse af en allerede bestaaende Lov, der har vist sig overmaade nyttig og gavnlig netop for disse mindre Jordbrugere. De Ændringer, der er foretaget i Forhold til den bestaaende Lov, er sket efter Ønske fra de allerede bestaaende Driftslaaneforeninger saavel som fra Husmandsforeningerne Landet over. Disse Foreninger har fremsat Ønsker til Landbrugsministeriet, som den højtærede Landbrugsminister har været lydhør over-

for, og som Følge heraf indeholder dette Lovforslag forskellige Lempelser i Sammenligning med den bestaaende Lov.

Lovforslagets § 1 gaar ud paa, at der i Lighed med den bestaaende Lov gives Finansministeren Bemyndigelse til af Stats-Laanefondens Midler i hvert af Finansaarene 1928—29 til 1934—35 at anvende 1 Mill. Kr. til Udlaan til Driftslaaneforeninger, hvis Vedtægter stadfæstes af Landbrugsministeren i Henhold til den i § 2 givne Bemyndigelse. I § 2 findes den samme Bestemmelse som i den gældende Lov, at ved Optagelse som Medlem af en Driftslaaneforening skal hvert Medlem tegne en Garanti paa mindst 25 Kr. og ikke over 500 Kr. Udlaan maa kun ske til Medlemmer, der er Ejere eller Brugere af en til almindeligt Landbrug benyttet Ejendom, hvis Jordværdi efter den til Ejendomsskyld foretagne Vurdering ikke overstiger 12 000 Kr. Til et Medlem maa ikke udlaanes et større Beløb end 1 000 Kr. Laanet skal tilbagebetales i Løbet af 3 Aar. I øvrigt fastsætter Laaneforeningernes Bestyrelse Størrelsen af Laanene samt Vilkaarene for disse og for deres Tilbagebetaling. Laanene er beregnet til Indkøb af Heste, Kreaturer og Avlssvin samt Landbrugsredskaber. I Lovforslagets § 2 d. foreslaas det, at Statskassen fuldt ud skal bære Halvdelen af det Underskud, der maatte fremkomme ved Tab paa Udlaan til Medlemmer, medens den nuværende Lov foreskriver, at Statskassen kun skal deltage i det Underskud, der bliver tilbage, efter at Reservefonden er opbrugt til Dækning. I den gældende Lov er der ikke Pligt til at tilvejebringe Reservefond, og da det ikke er Tilfældet, og Statskassen eller Stats-Laane-fonden alligevel deltager i Dækningen af Underskuddet med indtil Halvdelen, ligger der heri en meget stærk Opfordring til Foreningerne til at undlade at oprette Reservefond. Dette vil atter medføre en forskellig Behandling af de forskellige Foreninger, idet enkelte har oprettet og sammensparet en Reservefond, medens andre ikke har det. Der er derfor fra alle Sider tilvejebragt Enighed om, at det vil være rimeligt, at Statskassen eller Stats-Laane-fonden fuldt ud dækker indtil Halvdelen af det Tab, der maatte fremkomme, uden at der tales om Oprettelse af Reservefond, hvilket i øvrigt overlades til de paagældende Foreninger som en privat Foranstaltning. Dækningen af det eventuelle Tab udbetales enten som kontant Beløb til Foreningen eller afskrives paa Foreningens Gæld til Stats-Laane-fonden efter Finansministerens nærmere Bestemmelse.